

ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

ΛΟΡΔΟΣ ΡΟΥΣΣΕΛ.—Τῇ 17/29 μαρτίου ἐτελεύτησεν ἐν Λονδίνῳ ὁ λόρδος Ροῦσσελ, εἰς τῶν διαπρεπεστέρων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἀγγλίας. Περὶ τούτου δημοσιεύομεν τὰς ἐπομένας γραφικὰς εἰδήσεις.

Ο Τζών Ροῦσσελ, ἦν δὲ καὶ δύδοικοντα ἑτῶν, μίδις τοῦ δουκὸς Βέδφορδ, γεννηθεὶς ἐν Λονδίνῳ τὴν 18 αὐγούστου 1792. Διὰ τῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς οἰκογενεῖας αὐτοῦ ἀπέθη, μέλος τοῦ φιλελευθέρου κόμματος, ἐν δὲ οἰδέποτε ἀγρίος ἐσχάτων ἐπαύσατο διαδραματίζων πρόσωπον μέγα, τὰ δὲ μεγάλα τῆς ἀνθρωπότητος, ζητήματα θερμὸν εὗρον ἐν αὐτῷ προστάτην.

Τούτος ἐγένετο τῷ 1834 καὶ πρῶτον ἐπὶ τῶν ἔτωτερων, εἶτα δὲ τῷ 1841 ἐπὶ τῶν ναυτικῶν. Τῷ 1844 ἐγένετο πρωθυπουργὸς, διαδεξαμένος τὸν σερ Ροθέρτον Πήλ καὶ ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ λόρδου Δέρβου. Βραχύτερον ἔλαβε τὸ γαρτοφυλάκιον τοῦ ἐπὶ τῶν ἔτωτερων ὑπουργοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ κριματικοῦ πολέμου τὸ τοῦ προέδρου τοῦ συμβουλίου. Κατὰ τὰ διάφορα ταῦτα ὑπουργὴ μικταὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἔφαρμογὴν συνετῶν μετρων, ἥτοι τοῦ περὶ μεταρρύθμισεων νομοσχεδίου, τῆς διαμαρτυρήσεως τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως κατὰ τῆς διανομῆς τῆς Πολωνίας, τῆς ὑπὲρ τῆς Δανιμαρκίας κτλ. Τῷ 1861 προήχθη εἰς τὸ ἄξιωμα ἐπιτέμου ὑπὸ τὴν πρωθυπουργίαν κόμης Ροῦσσελ. Τῷ 1865 τὸ δεύτερον διωρίσθη πρωθυπουργὸς καὶ διετέλει μετὰ τοῦ Γλαδστωνος ἡγέτης τοῦ φιλελευθέρου κόμματος, ἀριθμοῦντος περὶ τὰς 70—80 ψήφους ἐν τῇ Βουλῇ τῶν λόρδων στάδιον τῶν ἀνεξαρτήτων φιλελευθέρων. Ἐνυμφεύθη δὲ, ἐν ἡλικίᾳ 43 ἑτῶν τὴν λαϊκὴν Ριβλεστάλην καὶ μετὰ ἔξαετίαν τὴν θυγατέραν τοῦ κόμητος Μίντα. Ἐδημοσίευσε περὶ τὰς ἔξικοντα συγγράμματα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥπτον σπουδαῖα, ὃν τὸ ἐν τιτλοφορεῖται: Ἐγκατάστασις τῶν Τούρκων ἐν Εὐρώπῃ.

Ο λόρδος Ροῦσσελ κατὰ τὰ τελευταῖα αὐτοῦ ἔτη ἔξασθενησάσης τῆς ὑγείας ἐκ διαλειμμάτων μόνον ἀγερμιγνύετο εἰς τὰς δημοσίας διποθέσεις.

ΣΙΝΩΝ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΟΞΑΣΙΑΙ.—Τὸ ἀγαπητὸν τῶν ποιητῶν καὶ τῶν ἔρατῶν ἔν τε Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ ἀστρον, ἥ σελήνη, δινομέπωμεν αὐτὴν, δυσηρέστησε καπως τοὺς ἀστρονόμους τοῦ Πεκίνου. Οἱ διασημότατοι σοφοὶ τοῦ Κίνην Κιὲν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀστρονομικοῦ γραφείου ἀνήγγειλαν ἐπισήμως εἰς τὸν αὐτοκράτορα, υἱὸν τοῦ Ηλίου, καὶ εἰς πάντας τοὺς διοικητὰς τῶν ἐπαρχιῶν, τοὺς δορυφόρους αὐτοῦ, ὅτι τῇ 17 φεβρουρίου, τῇ πέμπτῃ ἀκριβίστατα ἐσπερινῇ ὥρᾳ,

ὅ δράκων ὁ περιφερόμενος εἰς τὰ αἰθέρια πελάγη θὰ ἐπειρᾶτο ἔτι μπαὶ νὰ καταρρογθήσῃ τὴν σελήνην. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἔκλειψις ἡγγέλετο σχεδὸν δλικὴ, οἱ ἀστρονόμοι ἐγγωστοποίησαν εἰς τὸ δημόσιον ὅτι οὐκ ἡτο τρομερὰ ἡ ἐπίθεσις τοῦ τέρατος καὶ ὅτι ὁ δορυφόρος τῆς γῆς ἐδύνατο νὰ ὑποκύψῃ, ἐὰν κραυγαὶ καὶ θερυθώδεις διαδηλώσεις δὲν ἔτρεποι εἰς φυγὴν τὸν φοβερὸν δράκοντα. Λοιπὸν κατὰ τὴν δριτούσταχτην ἡμέραν καὶ πολὺ πρὸ τῆς ὥρας τῆς ἐκλείψεως ἐκτομούρια Σινῶν ἔξηλθον τοῦ ωχυρωμένου τῶν πόλεων περιβόλου καὶ μετέβησαν ἐντὸς αὐτῶν, τὴν ρίνα εἰς ουρανὸν ἀνεστραμμένην ἔχοντες, διποις μηδὲν διακρίγη τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐκ τοῦ φυσικοῦ φαινομένου. Όσοι ἔξι αὐτῶν δὲν εἶχον προμηθευθῆναι γάρ γα (μουσικὰ παρὰ Σιναῖς ὅργανα ἐκ μεταλλίνης πλακὰς κρουομένης διὰ δερματοφόρου δάκρυος καὶ τήχουσης ἐξαίσιον) ἐφωδιάσθησαν γύτρας, κρόταλα, ἵνδοκαλάμους κενούς ἔσωθεν καὶ πολλὰ μικρὰ ἐρυθρὰ πυροκρόταλα, ἃνευ τῶν ὅποιων δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐν Σινεκῇ καλὴ ἐστή.

‘Αλλ’ οὐαὶ προσδοκίας διάψευσις! Τὸ πλῆθος τοῦτο παρετίρητε μετὰ ἐκπλήξεως ὅτι τῇ πεμπτῇ ὥρᾳ ἥ σελήνη ἀνίσχει ἀνω τοῦ δρίζοντος, χωρὶς ὁ εὔρης αὐτῆς δίσκος τὴν ἐλαγχίστην νὰ παρουσιάζῃ θλάβην. Ή αὐτὴ αἰθριότης τῇ ἐκτῇ ὥρᾳ, καὶ τῇ ἑδονῇ. ἥ σελήνη ἥτο πλησιφαῖς. Μήτοι δολιότης ὑπῆρχεν εἰς τὸ μέσον; Ἐπρεπεν ἀράγε νὰ ἐπιστρέψωτεν εἰς τὰ τὸια ἀνευ πολέμου; Παρεσκευάζεσθαι οἱ ἀγαθοὶ Σιναὶ μετὰ λύπης νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν, διετούρησης μέγχες ἐξερράγη ἀλαλαγμός· εἶχον παρατηρήσει ὅτι ἡλλοιοῦτο τοῦ πλανήτου ἥ λαμπτηῶν, ὅτι ἡματοῦτο ἥ δψις αὐτοῦ, ἐνῷ μελαιναὶ καὶ ἀπεγκλητοὶ ἡηλίς ἐκάλυπτεν αὐτὴν ἡρέμα. Ο δράκων προσέβαλλε βεβαίως. Αδύνατον νὰ περιγράψωμεν μετὰ πόσης λύπης ἐτάνυσταν οἱ Σιναὶ τὰ γόγγα αὐτῶν, μετὰ πόσης δυνάμεως ἔκρουσαν τὰ κρέμναλα των καὶ τὰς γύτρας καὶ τὸ πῦρ μετέδιοκαν εἰς τὰ μυρία μυρίων πυροκρόταλα! Όστις τὴν μουσικὴν τῶν κατοίκων τοῦ Οὐρανίου κράτους δὲν ἔχουσεν ἀδύνατον νὰ σγηματίσῃ ἐλαγχίστην ιδέαν τῆς διαπασῶν εἰς ἥτοι δικυνοῦντο αἱ κραυγαί. Προφανῶς ὁ δράκων κατετρόμαξε καὶ μετὰ ὥριαίν πάλην ἀπεγκλητοῖς, ἀλλ’ ἀφοῦ εἶδε τὸ ἀστρον ἀναλαμβάνον τὴν φωτοβόλον αὐτοῦ πορείαν. Ο αὐτοκράτωρ ἐγγωστοποίητε ταῖς ἀστρονόμοις ὅτι, ἐὰν τοιοῦτο λάθος ἐγίνετο ἀλλοτε, θὰ τοὺς ἔξωριξε καὶ θὰ κατέργει τοὺς μισθίους των. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Τσούγκ Κάρη, 2.155 ἔτη π. Χ. δύο ἀστρονόμοι, δὲ Χ! καὶ ὁ Χὼ ἔθανατώθησαν, διότι δὲν προεῖδον ἔχειψιν ἡλίου.